

століття до н. На сьогоднішній день ефективність застосування лікарських рослин доведена не лише досвідом лікування, а й за допомогою біохімічних, біологічних (на молекулярному та клітинному рівні), а також структурно-аналітичних методів. Фітотерапія може використовуватися як допоміжний метод, оскільки ефективність рослин як самостійної терапії по відношенню до збудників РІСШ дуже низька. Однією з перспективних лікарських рослин, яка застосовується для профілактики РІСШ є журавлина великоплідна (*Oxycoccus macrocarpus*) та брусниця звичайна (*Vaccinium vitis-idaea*). Речовини, що містяться в журавлині та брусниці звичайній, надають діуретичну, протизапальну, антиоксидантну, антимікробну дію та блокують прикріплення бактерій до уроепітелію.

Мета дослідження. Оцінити перспективність використання фітопрепаратів для лікування та профілактики РІСШ.

Матеріали та методи. Дослідження протоколів лікування та використання фітопрепаратів в лікуванні РІСШ в якості протирецидивної терапії.

Результати дослідження. Завдяки наявним фармакологічним властивостям перспективними фітопрепаратами виявилися засоби, які в своєму складі містять журавлину та брусницю, які містять комплекс БАР: флавоноїди, поліфенольні сполуки, аскорбінову, гідроксикоричні і органічні кислоти, полісахариди, таніни. Ці БАР зумовлюють наявність потужної антибактеріальної, діуретичної, протизапальної та уроантисептичної дії.

Висновки. Застосовувати рослинні препарати можна протягом тривалого часу, вони рідко викликають ускладнення та небажані побічні дії. Екстракти лікарських рослин не поступаються ефективності хімічним речовинам, а нерідко навіть перевершують їх.

ВИКОРИСТАННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ У БОРОТЬБІ З ТРИВОГОЮ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Мілька І.О., Цеменко К.В., Толмачова К.С.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

k-cemenko@ukr.net

Вступ. Тривожні розлади є одними з найпоширеніших проблем психічного здоров'я у світі. Крім того, серед усіх медичних проблем тривожність також займає лідируючу позицію за поширеністю. Раціональний підхід до ведення пацієнтів передбачає як індивідуальний підхід з урахуванням особливостей кожного окремого випадку, так і опору на наявну доказову базу, включаючи клінічні рекомендації, метааналізи та результати останніх рандомізованих контрольованих клінічних досліджень. Причини виникнення тривожних розладів вивчені лише частково. У багатьох людей вони з'являються

без жодних очевидних причин. Тривога може бути реакцією на різні стресори, насамперед на міжособистісні конфлікти та перебування у надзвичайних ситуаціях. Тривога може виникнути раптово, у вигляді панічного стану або поступово розвиватися, протягом хвилин, годин або днів. Тривога може тривати від кількох секунд до кількох років, хоча більша тривалість характерніша для тривожних розладів. Тривожні розлади коливаються від ледь помітних сумнівів до сильної паніки. Поведінка людини у розвитку тривожних розладів носить індивідуальний характер. Лікування відрізняється для різних тривожних розладів, але зазвичай включає поєднання специфічної проблемно-орієнтованої психотерапії і медикаментозне лікування. Діагноз конкретного тривожного розладу ґрунтується на його характерних рисах та ознаках. Найбільш застосовуваними класами ліків є бензодіазепіни та селективні інгібітори зворотнього захоплення серотоніну.

Мета дослідження. Провести статистичне дослідження методів боротьби зі стресом та оцінити перспективи та доцільність використання населенням України рослинних лікарських засобів у боротьбі зі стресом та тривогою.

Матеріали та методи. Було сформовано перелік питань у вигляді гугл – анкети, який дозволив провести статистичний аналіз використання різними віковими групами населення України лікарських засобів рослинного та синтетичного походження в терапії тривожних розладів.

Результати дослідження. Існує безліч методів корекції стресу, і завдання полягає в тому, щоб вибрати ті з них, які відповідали б з одного боку індивідуальним особливостям, а з іншого - реальним умовам, що існують в даному місці і зараз .

Висновки. Велике значення набувають правильний метод боротьби зі стресом та застосування синтетичних або окремих лікарських рослин, а також спеціальних лікарських зборів, що містять у ряді випадків до 15–20 лікарських рослин. Особливо важливим є суворий облік можливих побічних ефектів, які можуть викликати рослинні препарати так само часто, як і синтетичні речовини.